

4. Fjerde anbringende: mangelfuld begrundelse for så vidt angår indvirkningen af engagementet fra ledelsen i selskabet på forhøjelsen af udgangsbeløbet for bøden.

Retten har ikke redegjort for, af hvilke forhold den kunne drage konklusionen om, at engagementet fra ledelsen i Riva Fire S.p.A. under likvidation ikke var et afgørende forhold i forbindelse med forhøjelsen af bødens grundbeløb. Såfremt Retten havde fastslået, at den multiplikationskoefficient, som blev anvendt på grundbeløbet af den bøde, der blev pålagt Riva Fire S.p.A. under likvidation, også var blevet beregnet på baggrund af engagementet for så vidt angår virksomhedernes ledelse, skulle den have annulleret Kommissionens beslutning og som en konsekvens heraf have nedsat bødens størrelse.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT L 1, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 773/2004 af 7. april 2004 om Kommissionens gennemførelse af procedurer i henhold til EF-traktatens artikel 81 og 82 (EUT L 123, s. 18).

Appel iværksat den 24. februar 2015 af Hansen & Rosenthal KG, H & R Wax Company Vertrieb GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 12. december 2014 i sag T-544/08, Hansen & Rosenthal KG, H & R Wax Company Vertrieb GmbH mod Europa-Kommissionen

(Sag C-90/15 P)

(2015/C 146/32)

Processprog: tysk

Parter

Appellanter: Hansen & Rosenthal KG, H & R Wax Company Vertrieb GmbH (ved Rechtsanwältin J.L. Schulte, M. Dallmann og K.M. Künstner)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 12. december 2014 i sag T-544/08, Hansen & Rosenthal KG og H & R Wax Company Vertrieb GmbH mod Europa-Kommissionen ophæves helt eller delvist.
- Artikel 1 og 2 i Kommissionens beslutning af 1. oktober 2008 i sag COMP/39 181 — Lysvoks annulleres helt eller delvist på grundlag af de oplysninger, der foreligger for Domstolen, for så vidt som de vedrører appellanterne.
- Bøden annulleres eller nedsættes i henhold til artikel 261 TEUF.
- Kommissionen tilpligtes at betale de omkostninger, der er opstået såvel i den foreliggende sag som i sagen for Retten.
- Subsidiært ophæves Rettens dom og sagen hjemvises til Retten til afgørelse på grundlag af den af Domstolen foretagne retlige bedømmelse. Bøden annulleres eller nedsættes i henhold til artikel 261 TEUF. Kommissionen tilpligtes at betale de omkostninger, der er opstået såvel i den foreliggende sag som i sagen for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne har anført i alt fem appelanbringender

Appellanterne har med det første appelanbringende anført, at der foreligger en tilsidesættelse af princippet om uskyldsformodning og princippet om retten til en retfærdig rettergang. Appellanterne har dermed anfægtet Rettens udgangspunkt om, at Kommissionens bødebeslutning på forhånd var korrekt og endelig, således at appellanterne kun kunne anfægte Kommissionens konklusioner ved at føre et fuldgyldigt bevis for, at Kommissionens beslutning var urigtig. Dette er efter appellanternes opfattelse i strid med artikel 48, stk. 1, i chartret om grundlæggende rettigheder, sammenholdt med chartret artikel 52, stk. 3, og EMRK's artikel 6, stk. 2, og med chartrets artikel 47, stk. 2, sammenholdt med chartret artikel 52, stk. 3, og EMRK's artikel 6, stk. 1.

Appellanterne har med det andet appelanbringende gjort gældende, at artikel 81 EF (nu artikel 101 TEUF) er anvendt urigtigt. Ifølge dette anbringende har Retten i den appellerede dom kvalificeret en adfærd som konkurrencebegrænsende aftaler, som ikke opfylder betingelserne herfor. Desuden har Retten ved en retsstridig tilsidesættelse af reglerne om bevisbyrde og bevisvurdering henført angivelige overtrædelser, begået af appellanterne, under artikel 81 EF (nu artikel 101 TEUF). Retten har for så vidt begået flere retlige fejl, idet den har truffet indholdsmæssigt urigtige konklusioner, gengivet beviser urigtigt, kvalificeret beviser retligt urigtigt og tilsidesat princippet om uskyldsformodning og princippet om retten til en retfærdig rettergang.

Appellanterne har som tredje appelanbringende anført, at Retten har tilsidesat det strafferetlige legalitetsprincip og væsentlighedsforbeholdet. Da Dømsstolen og Retten fortsat fastholder, at 10 %-grænsen i artikel 23, stk. 2, andet afsnit, i forordning nr. 1/2003⁽¹⁾ er et loft og ikke en øvre bøderamme, indeholder EU-retten ikke en ramme for bødeudmålingen ved overtrædelser af artikel 81 EF (nu artikel 101 TEUF). Fastlæggelsen af denne bøderamme er dog på grund af væsentlighedsforbeholdet alene forbeholdt lovgiver og kan ikke overlades til Kommissionen.

Appellanterne har som det fjerde appelanbringende gjort yderligere tilsidesættelser af det strafferetlige legalitetsprincip og princippet om forbud mod tilbagevirkende kraft gældende. Appellanterne har anført, at Retten ikke uden at begå en retlig fejl kan fastsætte en bøde uden en bøderamme. Desuden anser appellanterne den blotte efterprøvelse af, om Kommissionen har overholdt sine egne retningslinjer, for et udtryk for, at der ikke er udøvet et skøn, og dermed foreligger der en tilsidesættelse af artikel 31 i forordning nr. 1/2003. Endelig har appellanterne anført, at der foreligger en tilsidesættelse af princippet om forbud mod tilbagevirkende kraft, da Retten har tiltrådt anvendelsen af bøderetningslinjerne af 2006 på faktiske omstændigheder, der allerede i 2005 var fuldstændigt afsluttede.

Appellanterne har som det femte og sidste appelanbringende anført, at der foreligger tilsidesættelser af proportionalitetsprincippet. Ifølge dette anbringende har Retten for det første tilsidesat chartrets artikel 49, stk. 3, idet den har fastsat en faktor på 17 % for graden af den udviste culpa samt et ekstrabeløb. For det andet har Retten som følge af den retlige fejl med hensyn til kvalificeringen af appellanternes adfærd som overtrædelser af artikel 81, stk. 1 (nu artikel 101, stk. 1, TEUF) lagt en urigtig varighed af appellanternes angivelige overtrædelse af denne bestemmelse til grund.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EUT 2003 L 1, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Gerechtshof Amsterdam (Nederlandene) den 25. februar 2015 — Kawasaki Motors Europe NV mod Inspecteur van de Belastingdienst/Douane

(Sag C-91/15)

(2015/C 146/33)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Gerechtshof Amsterdam